

[Socialministeren.]

til sygebehandling som efterbehandling i de af direktoratet anerkendte optræningsinstitutioner, hvor behandlingen eller optræningen foregår under lægelig kontrol.

Jeg har tidligere berørt, at der i henhold til beskæftigelseslovgivningen kan ydes tilskud til foranstaltninger til optræning af erhvervshæmmede.

Det må endvidere nævnes, at forsorgsloven indeholder nogle bestemmelser om underholdshjælp, der har et specielt revalideringssigte. Det drejer sig om bestemmelserne i § 263 om hjælp til tuberkulose- og polioramte. Det er herefter muligt at yde en forholdsvis rigelig hjælp, der skulle kunne spare patienten og hans familie for økonomiske bekymringer under helbredelsesprocessen og en eventuel genoptræning.

Der er ved oprettelsen af optræningsinstitutioner udvist initiativ af en række kommuner, private organisationer og fonds.

De hjælpemuligheder, jeg har omtalt, har i det væsentligste taget sigte på selve oplæringen og optræningen. Et særligt problem består med hensyn til ydelse af underholdshjælp under revalidering. Der er på dette område tale om meget uensartede bestemmelser.

Den, der modtager støtte fra invalideforsikringsretten i henhold til folkeforsikringslovens § 60, vil i reglen modtage hjælp til underhold i forbindelse med selve oplæringshjælpen. Er der tale om en familieforsørger, ydes underholdshjælp til familien imidlertid i trangstiltfælde af opholdskommunen efter en særlig bestemmelse i folkeforsikringslovens § 79, stk. 2.

Bestemmelserne om særforborg indeholder derimod i almindelighed ikke hjemmel til at yde underholdshjælp til en familie, hvis forsørger er under særforborg.

Drejer det sig om en „socialt erhvervshæmmed“, der modtager oplæringshjælp efter bestemmelsen i forsorgslovens § 30, stk. 2, vil den underholdshjælp, der kan ydes, være afhængig af, under hvilke bestemmelser pågældende i øvrigt er henført. Hvis han i forvejen modtager kommunehjælp, vil hjælpen under revalideringsperioden således også kun kunne ydes som kommunehjælp med de deraf følgende begrænsninger af hjælpens størrelse. Hvis vedkommende allerede får særhjælp, kan denne derimod fort-

sætte også under en eventuel oplæring. Den, der hjælpes efter ulykkesforsikringslovens § 21, vil normalt modtage dagpenge fra ulykkesforsikringen i revalideringsperioden.

Efter at jeg nu har omtalt den lovgivning, vi har i dag, og den udvikling, der er gået forud, skal jeg gøre nogle bemærkninger om, hvorledes denne lovgivning harmonerer med det praktiske livs krav.

Det vil altid være sådan, at en lovgivning, der er blevet til stykkevis, vanskeligt kan være konsekvent i sin opbygning og vanskeligt kan være dækkende for alle tilfælde, hvor i øvrigt ensartede forhold gør sig gældende. Men dette gælder i sjælden grad de regler, vi arbejder efter på revalideringsområdet. Der er her tale om lovbestemmelser, som dels hører hjemme på administrativt adskilte områder, dels er gennemført over et langt åremål og endelig hviler på helt forskellige grundprincipper.

Jeg kan til illustration nævne de muligheder for at yde hjælp til genoptræning, som findes i henholdsvis folkeforsikringslovens § 60 og forsorgslovens § 30, stk. 2. Efter folkeforsikringsloven er det en betingelse, at pågældende er invalideforsikret, invalidepensionist eller folkepensionist, eller at det drejer sig om børn under 15 år eller personer i alderen 15-18 år, der på grund af helbredsforholdene ikke har kunnet optages i invalideforsikringen. Hjælpen kan ydes uden hensyn til trang, og den skal ikke tilbagebetales. Hvis det derimod drejer sig om personer, der ikke falder ind under opregningen i folkeforsikringslovens § 60 — det vil navnlig sige voksne, som ikke er medlemmer af invalideforsikringen, og personer, hvis handicap ikke hovedsagelig er begrundet i fysisk eller psykisk lidelse — må hjælpen eventuelt ydes efter forsorgslovens § 30, stk. 2. Her gælder der imidlertid en trangsforholdsbetingelse, og hjælpen skal som hovedregel betales tilbage.

Til yderligere illustration af den manglende konsekvens kan jeg nævne de regler, der gælder for underholdshjælp under en revalidering. Det er ikke let for den menige mand at forstå, at hvis en familieforsørger oplæres med støtte efter folkeforsikringslovens § 60, vil hans familie kunne få hjælp efter folkeforsikringslovens § 79, stk. 2, der ikke skal tilbagebetales; men hvis forsørgeren modtager oplæringshjælpen som sær-